

AZ OLASZ PÜSPÖKÖK LEVELE MINDEN GYERMEKNEK

Kedves Gyerekek!

Első alkalommal írunk nektek mi püspökök. Örömmel tesszük ezt ebben az 1979-es esztendőben, a Nemzetközi Gyermekévben, és boldogok leszünk, ha levelünk elér minden Olaszországban élő gyermekhez.

Mindenki elmondhatja majd: a püspökök énnekem írtak, – és aki akar, válaszolhat is.

Hozzánk is elér annak a hangja, aki közületek egészséges, szerető családja van, és nem nélkülözi azt, ami az élethez szükséges.

De annak szomorú hangja is, akinek nincsenek szülei, vagy munkanélküliek, egészségtelen házban lakik, beteg, nem szaladhat játszani.

Hozzánk és hozzátok elérkezik azoknak a gyerekeknek a hangja is, akik így kiáltanak: éhes vagyok, félek, egyedül vagyok, az én hazámban emberek halnak meg, mert háború van.

Ne felejtjük el soha, hogy az egész világon vannak szenvedő gyerekek.

Hanem dolgozzunk és imádkozzunk együtt, hogy akinek hatalmában áll véget vetni a háborúnak, legyen bátorsága meg is tenni; aki legyőzheti az igazságtalanságokat, ne veszítsen időt; aki nélkülöző gyereket lát, ne forduljon másfelé.

Szeretből élünk

Hangunk ma egyesül a tiétekkel, hogy hangosan kiáltjuk az üzenetet: a gyerekeknek szeretetre van szükségük, hogy éljenek.

Szenvedtek, ha szüleitek nem hallgatnak meg; ha sohasem beszélnek veletek; ha otthon vagy az iskolában éppen csak eltűnnek vagy rátok se néznek.

Viszont boldogok vagytok, ha valaki figyel a szavatokra, a tetteitekre, a játékokotokra; ha látja képességeiteket és megérti vágyaitokat.

Azok a gyerekek, akiket nem szeretnek, szomorúak lesznek, és haszontalanul érzik magukat.

Az Úr mondja: „Ha az édesanya el is feledkezne a gyermekéről, én sohasem feledkezem meg róla.”

Ezt a szép üzenetet el kell mondani az egész világnak: Isten mindenkit szeret, egytől egyig.

Mielőtt a világ lett volna, Isten öröktől fogva ismeri nevünket. és nem kever össze bennünket egymással.

Isten szeretettel beszél

Istennek minden szava baráti szó. Hogy elmondja nekünk, mennyire szeret mindenkit, elküldötte még a Fiát is: Jézust.

Nyissátok ki az Evangéliumot: nektek is szól. Olvassátok szüleitek, a papok, a hitoktatók, a nevelők segítségével, és magatoktól is.

Nem vagytok túlságosan kicsinyek ahhoz, hogy megértsétek az Úr szavát, és úgy éljétek, ahogyan Ő tanít. Hiszen tudtok szeretni, megosztjátok mások-

kal, amitek van, készségesen megbocsátotok, szívesen fogadjátok, aki egyedül van, növelitek a békét magatok körül.

Én veletek vagyok

Jézus mindig él! Legyőzte a halált, feltámadt, és örökre velünk marad. Szemünk nem látja őt, de a hitünk igen!

Ahol barátok segítenek egymásnak; ahol valaki békét teremt és megbocsát; ahol valaki feláldozza magát mások javáért: Jézus ott van, és meg van elégedve.

Ahol nem szeretik egymást, ahol igazságtalanságokat követnek el, veszekszenek, egyenetlenségben élnek: Jézus ott van, hogy segítse a hibázót megjavulni és megváltoztatni az életét.

Ahol egy gyerek beteg, egy mama sír, egy öregember egyedül van: Jézus ott van, és bátorságot ad, hogy erősek legyünk a nehézségekben.

Jöjjetek velem

Örültök, mikor valaki a neveteken szólít. Hiszen ez azt jelenti, hogy észrevett benneteket, ismer, szeret.

Szép hallani, hogy nevünkön szólítanak!

Jézus is szólít. Mindenegyikünket. Azt mondja: „Akarsz a barátom lenni? Rajta, jöjj velem!”

Ha igennel felelünk, Ő nekünk is megadja képességét, hogy szeressünk; megadja az életörömet, a bátorságot a nehézségekben, az erőt, hogy megtegyük Atyjának és a mi Atyánknak akaratát.

Nem szabad, hogy csak első áldozásunk és bérmálásunk napján feleljünk Jézusnak. Hanem mindennap.

Az igent azzal mondjátok neki, ahogyan éltek: derekasan tanulva az iskolában; figyelmesen testvéreitek és szüleitek szükségletei iránt; barátként egymás között; készen megmondani az igazat és legyőzni az igazságtalanságot.

Kezeteket, eszeteket, szíveteket, minden adományotokat ne csak magatok, hanem mások érdekében is használjátok föl; főleg annak segítségére, akinek nincs ereje, nincs semmije.

Legyetek az én tanúim

Ti gyerekek is meg tudjátok ismertetni Jézust. Nem kell megvárnotok, míg felnőttök, hogy a tanúi legyetek.

Amikor békét visztek a családba, az iskolába, a játékba, amikor próbáltok jót akarni mindenkinek, mint Jézus: az ő tanúi vagytok.

Amikor tisztelettel bántok egymással, befogadjátok magatok közé a nálatok szegényebb, szeretetre szoruló gyerekeket, szívesen eljátsszotok a kisebbekkel: az ő tanúi vagytok.

Amikor beismeritek hibáitokat és becsánatot kértek; amikor rászántok egy kis időt, hogy imában elbeszélgessetek Jézussal: az ő tanúi vagytok.

A vasárnap ünnepe

Nem könnyű testvérnek ismernünk egymást. Nem könnyű őszintének és nemeslelkűnek lenni. Nem könnyű megtenni az Atya akaratát.

Senkinek sem könnyű. Nektek gyerekeknek sem.

De Jézus nem hagy egyedül küszködni. Hanem velünk van, hogy legyőzzük a hazugságot az igazsággal, a lustaságot a készséggel, az önzést a nagylelkűséggel.

Vasárnap, amikor a szentmisén találkoztok a többi keresztténnyel, újra barátságot köttök Jézussal, és megerősödtök a barátságban egymás között.

Nagy ünnep az, amikor Jézus barátai találkoznak!

Hogy megújítsuk a világot

Új világot kívántok, ahol az emberek jobbak, igazságosabbak, becsületesebbek. Ez tetszik az Istennek, sőt ő is ezt kívánja.

Ha akarjátok, örömet tudtok vinni annak, aki szomorú; barátságot annak, aki magányos; bocsánatot annak, aki hibázott; segítséget annak, aki rászorul; reményt annak, aki csügged; igazságot annak, aki téved.

Egyszerű, de nyílt szóval kéritek minden gyerek számára, hogy családjá segítsen a felnövekedésében; hogy joga legyen elegendő ételhez, egészséges lakáshoz; ahhoz, hogy veszély nélkül játszasson; hogy iskolába járhasson, új dolgokat tanulni és barátokra lelni; hogy gyógyítsák, ha beteg; hogy megtudhassa az igazságot.

Amikor így tesztek, együttműködtök minden jóakarató emberrel, hogy új világot alkossunk, és ez tetszik a jó Istennek.

Életek ajándékával

„Mit csinálsz, ha nagy leszel?” – kérdezik néha a felnőttek.

Van, akinek már megvan a terve, a másoknak még nem.

Egy bizonyos: Jézus tovább hív benneteket, minden nap. Nagy vágyakat, csodálatos terveket önt majd a szívetekbe. Kinyitja a szemetekbe szükségben lévő testvéreitek felé, és azt kéri: kötelezzétek el magatokat értük.

Ott vannak köztetek a jövőendő szülők, a jövőendő munkások és parasztok, tanítók és orvosok, a jövőendő papok, szerzetesek, nővérek.

Holnap, éppen úgy, mint ma, mindenkinek meglesz a maga helye és a beöltendő hivatása. És minden hivatás szép, mindegyiket tisztelni kell.

Az új világot, amelyet már ma kezdetek megalkotni, holnap tovább építitek, ha mindig jól használjátok mindazt az ajándékot, amit az Úr ad nektek.

Nézzetek máris körül, a családban, az iskolában, a közösségben: kinek van rátok szüksége?

Feleljetek az Úrnak igennel, étellel, imádsággal. Fogjatok össze más gyerekekkel, és együtt tanuljátok vállalni felelősségeteket.

Menjetek énekelni

Mielőtt elköszönnénk tőletek, azt is meg akarjuk mondani nektek: nem vagytok túlságosan kicsinyek ahhoz, hogy építsétek az Egyházat. Segítsetek, hogy nagy család legyen, ahol minden ember úgy érzi: várják és befogadják.

Közösen segítsétek egymást. Fedezzétek föl, hogyan vagyunk együtt az Egyházban és hogyan segítjük testvériesen egymást.

Kiáltsátok ki hangosan örömeiteket, hogy éltek, nőttök, szerettek. Nagy üzenet ez mindenki számára.

És ahogyan a zsidó gyerekek ünnepelték Jézust Jeruzsálembé érkezétekor, fogadjátok ünnepelve a közöttünk élő Urat, s mondjátok el mindenkinek a Pápa szavait: „Ne féljetek! Nyissátok ki, tárjátok szélesre a kapukat Krisztusnak!”

Így minden város és minden ország – a ti segítségetekkel is – barátságosabb és testvéribb lehet.

Menjetek és énekeljétek bele mindenkibe az új világot váró reményeteket.

Üdvözlünk és megáldunk valamennyiteket és kedveseiteket is.

A ti püspökeitek

Róma, 1979. április 8, Virágvasárnap

PÁZMÁNY PÉTER PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓJÁBÓL

Mely drága ajándékokkal ékesítettik, akinek Szent Lélek adatik

Bévebben ismérteti a Szent Írás, bennünk-való cselekedetét a Szent Léleknek, mikor ötet víznek és tűznek nevezi: mert az ellenkező elementomok viaskodó tulajdonságaival és cselekedetével, azon egy Szent Léleknek a hívekben, sok csodálatos cselekedetét ismértetnek: mellyekkel melegít az isteni szeretetre, hidegít a világi dolgokra: nedvesít az üdvösséges gyümölcsözésre, szárazt a testi indulatokra: felemel a mennyei kívánságokra, alányom a magunk aláztára. Egy szóval: miképpen testi életünkre, tűznél és víznél semmi nincs hasznosb; úgy, a mi lelkünk javára, semmi hasznosb és szükségesb nincsen a Szent Léleknél.

Először azért: Önnön-maga Christus, víz-nek nevezi a Szent Lelket (Jn 7,38). Nem záporosóból áradott pataknak, vagy álló-víznek; hanem eleven forrásból eredett folyó-víznek, mely szünetlen foly és mindenkor újabb vízzel bévelkedik.

Első és legszükségesebb haszna a víznek: hogy nem gyűjtya, mint némely italok, hanem előltya szomjúságát, a ki issza. Ezt a tulajdonságot dicsíri Christus abban a vízben, mellyet ő ád: és azt mongya; hogy tellyességgel mególtya lelki szomjúságunkat (Jn 4,13). A mi lelkünkben két-féle szomjúság vagyon: egyik ártalmas; mert betegségből származik: úgy-mint a világi gazdagságok, böcsülletek, gyönyörúségek kívánsága; mely soha ezek italával meg nem szünik. Azért ezt a szomjúságot, a Szent Lélek Isten vize akkor óltya-el, mikor meggyógyíttya betegségünket és szájunk ízit úgy megváltoztattya, hogy útálljuk, amit eléb